

Sygn. akt III RC 90/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Wysokiem Mazowieckiem III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSR Julita Aronowicz

Protokolant : Katarzyna Wójcicka

po rozpoznaniu w dniu 29 października 2015 r. w Wysokiem Mazowieckiem

sprawy z powództwa małoletniego A. W. reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową D. D.

przeciwko C. W.

o alimenty

I. Zasądza alimenty od pozwanego C. W. na rzecz jego małoletniego syna A. W., urodz. (...) w W. Mazowieckiem w wysokości po 500 (pięćset) złotych miesięcznie, poczynając od dnia 29 czerwca 2015 r., płatne z góry do dnia 5 – tego każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia w terminie płatności do rąk D. D. jako przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda;

II. Oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. Nakazuje ściągnąć od pozwanego C. W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Wysokiem Mazowieckiem kwotę 300 (trzysta) złotych tytułem zwrotu nieuiszczonej opłaty od pozwu;

IV. Wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 90/15

UZASADNIENIE

Małoletni A. W., reprezentowany przez przedstawicielkę ustawową - matkę D. D., w pozwie skierowanym przeciwko C. W. wniósł o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz alimentów w wysokości po 600 zł miesięcznie, domagał się również zasądzenia od pozwanego kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż małoletni A. W., urodzony (...) jest dzieckiem pozwanego C. W.. Cały ciężar utrzymania dziecka spoczywa na jego matce D. D., ojciec nie płaci żadnych alimentów.

Pozwany C. W. nie złożył odpowiedzi na pozew.

Formułując swe stanowisko procesowe na rozprawie w dniu 29 października 2015 r. pozwany wskazał, iż jest w stanie płacić na rzecz syna alimenty w kwocie 600 zł, uzależniając jednocześnie partycypowanie w kosztach utrzymania dziecka od kontaktów z synem.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni A. W. urodził się (...)

Wyrokiem z 16 czerwca 2015 r., wydanym w sprawie III RC 46/15 Sąd Rejonowy w Wysokiem Mazowieckiem ustalił, iż pozwany C. W. jest ojcem małoletniego A.. Jednocześnie w pkt III orzeczenia Sąd powierzył wykonywanie władzy rodzicielskiej nad dzieckiem matce - D. D., ograniczając władzę rodzicielską ojca do prawa interesowania się rozwojem fizycznym i intelektualnym syna.

Małoletni powód ma obecnie rok i 4 miesiące. Dziecko pozostaje pod wyłączną opieką matki - D. D., która zamieszkuje z synem w domu należącym do jej rodziców. Dziecko cierpi na alergię pokarmową, w związku z czym przyjmować musi specjalistyczne mleko. Miesięczny koszt utrzymania syna oszacowany został przez jego matkę na kwotę ok. 500 zł miesięcznie. D. D. wskazała, że na mleko wydaje 175 zł (5 puszek x 35 zł), na pampersy - 60 zł, na kaszę - 112 zł, na przeciery i zupki - 50 zł, na środki pielęgnacyjne i czystości - ok. 30 zł, na ubranka i obuwie - ok. 70 zł, na lekarstwa (maść i kropelki stosowane codziennie)- 38 zł. Do tych wydatków należy doliczyć koszty zakupu lekarstw, gdy małoletni A. jest chory.

D. D. ma obecnie 18 lat, uczy się do 3 klasy Technikum (...) w W. Mazowieckiem. Wraz z dzieckiem pozostaje ona na wyłącznym utrzymaniu swych rodziców, którzy prowadzą gospodarstwo rolne nastawione na produkcję mleka. D. D. nie posiada żadnego majątku, nie ma też długów.

Pozwany C. W. ukończył 20 lat. Ojciec małoletniego nie ma wyuczonego zawodu. Pracuje on obecnie w charakterze ślusarza, osiągając z tego tytułu wynagrodzenie w wysokości ok. 2.500 zł miesięcznie, przy czym jak wskazał, nie został on zarejestrowany przez pracodawcę. Pozwany mieszka wraz z matką, partycypując w kosztach związanych z utrzymaniem domu. W sierpniu 2015 r. pozwany opuścił zakład karny, przy czym obecnie stosowany jest w stosunku do niego dozór elektroniczny. C. W. nie posiada majątku, ma zadłużenie z tytułu grzywien i kosztów sądowych w wysokości ok. 500 zł.

C. W. nie kontaktuje się ze swoim synem, nie łoży też dobrowolnie na jego utrzymanie.

Odnosząc się do żądania strony powodowej pozwany nie kwestionował kosztów związanych z utrzymaniem swego dziecka, wskazując jednocześnie, iż jest on w stanie płacić na rzecz syna żadaną kwotę tytułem alimentów, jedynie wówczas gdy będzie miał kontakt z dzieckiem, w przeciwnym razie woli on iść „siedzieć,” niż zapłacić na rzecz syna choćby złotówkę.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: wyjaśnień informacyjnych D. D. (nagranie audio-video, znacznik czasowy 00:01:51-00:11:04, k. 16-16v., znacznik czasowy 00:10:13-00:11:57, k. 20), wyjaśnień informacyjnych C. W. (nagranie audio-video, znacznik czasowy 00:04:02-00:10:33, k. 20-20v.), zaświadczenia Zespołu Szkół Zawodowych z 8 czerwca 2015. (k. 4), zaświadczenia lekarskiego (k. 10), akt sprawy Sądu Rejonowego w Wysokiem Mazowieckiem III RC 46/15.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Obowiązek alimentacyjny jest jednym z podstawowych obowiązków ciążyących na obojgu rodzicach względem ich wspólnego dziecka.

Zgodnie z dyspozycją art. 133 § 1 kro rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samo, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Artykuł 128 kro stanowi, iż obowiązek alimentacyjny polega na dostarczaniu środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania. Ustalając zakres świadczeń alimentacyjnych należy kierować się dwiema przesłankami: usprawiedliwionymi potrzebami uprawnionego oraz zarobkowymi i majątkowymi możliwościami zobowiązanego (art. 135 § 1 kro). Dziecko ma prawo do zaspokojenia swoich usprawiedliwionych potrzeb stosownie do wieku, rozwoju, zainteresowań i adekwatnie do stopy życiowej na jakiej żyją jego rodzice.

W ocenie Sądu koszt utrzymania małoletniego A., który ukończył 16 miesięcy, oscyluje w granicach 500-600 zł miesięcznie. Na koszty te składają się koszty wyżywienia, koszty zakupu ubrań, butów, lekarstw, pampersów, środków czystości i innych niezbędnych dziecku rzeczy oraz częściowo udział w opłatach mieszkaniowych.

Zdaniem Sądu zasadne jest ustalenie obowiązku alimentacyjnego pozwanego wobec małoletniego syna na kwotę 500 zł miesięcznie. Alimenty w takiej wysokości pozostają adekwatne do rzeczywistych usprawiedliwionych potrzeb małoletniego, jak i do możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego.

Ustalając wysokość obowiązku alimentacyjnego obciążającego C. W., Sąd miał na uwadze fakt, iż pozwany nie kwestionował wskazanych przez D. D. kosztów utrzymania dziecka, jak również wskazanie pozwanego, iż jest on w stanie uiszczać na rzecz syna alimenty w kwocie 600 zł. Pozwany uzależnił możliwość partycypowania w kosztach utrzymania syna od kontaktów z nim, jednak podkreślić należy, że obowiązek alimentacyjny rodzica względem dziecka nie jest warunkowany przyznaniem kontaktów. W tym miejscu wskazać również należy, że stanowiska pozwanego nie można traktować jako uznania powództwa, bowiem niedopuszczalne jest oparcie wyroku na uznaniu powództwa, które uzależnia spełnienie dochodzonego pozwem żądania od warunku.

Kwota zasądzonych alimentów uwzględnia zarówno możliwości finansowe C. W., usprawiedliwione potrzeby małoletniego powoda, jak również koresponduje ona z trudną sytuacją finansową matki dziecka, która z uwagi na wiek, fakt kontynuowania nauki w szkole średniej oraz obowiązek sprawowania stałej pieczy nad małoletnim powodem, nie jest w stanie podjąć zatrudnienia z wynagrodzeniem pozwalającym finansować swego syna. Biorąc pod uwagę fakt, iż pozwany osiąga stały dochód z tytułu świadczonej pracy, jak również nie ciąży na nim inne stałe zobowiązania mogące ograniczyć jego zdolność finansową, Sąd doszedł do przekonania, iż winien on zostać obciążony w zasadzie całością kosztów utrzymania dziecka. Brak jest bowiem podstaw, aby w sytuacji gdy ojciec dziecka osiąga dość wysokie dochody z tytułu zatrudnienia, koszty związane z utrzymaniem dziecka przerzucone miałyby de facto zostać na dziadków powoda, którzy zapewniają córce i wnukowi dach nad głową, finansują ich wydatki, jak również bez wątpienia czynią osobiste starania związane z opieką nad dzieckiem, w czasie gdy matka dziecka przebywa w szkole.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w wyroku na podstawie art. 133 §1 kro, art. 135 § 1 i 2 kro. Alimenty zasądzono od dnia wytoczenia powództwa.

O kosztach nieuiszczonej opłaty od pozwu rozstrzygnięto na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc.